Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и р. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація [illegible] ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францишканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на четверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на четверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр

Ч. 240 | Нинѣ: Завтра: | р.-к. Ароты м. Маркіяна | гр. Емерика Леонар. | Субота 24 жовтня (5 листоп.) 1892. | Всходъ сонця 6 г 54 м., заходъ 4 г. 33 м. Баром. 766 терм. + 17·6° + 7·2°. | Рôкъ II.

Загальнй зборы „Народнои Торговлѣ“.

(Конець)

П. Григ. Врецьона въ имени комітету контрольного зложивъ таке справоздане.

„Именемъ контрольного комітету маємо честь заявити, що білянсъ активôвъ и пасивôвъ тов. „Народнои Торговлѣ“ за адміністраційный рôкъ 1892, т. є. за часъ вôдъ 1 липня 1891 до 30 червня 1892, предложеный управляючимъ совѣтомъ, єсть вповнѣ вѣрный, такъ якъ опираєсь на зовсѣмъ вѣрныхъ даныхъ.

Контрольный комітетъ провѣрювавъ вôдъ часу до часу касовй книги а поодинокй позиціи прирôвнувавъ зъ вôдповѣдными юкстами и фактурами. Въ дняхъ шконтра обчисливъ касу и знаходивъ кождымъ разомъ дѣйстный станъ тожь вповнѣ згôднымъ зъ дотычными книгами касовыми. Переглянувъ инвентуру якъ головного складу центрального такъ инвентуры філіяльныхъ складôвъ, та пересвѣдчивъ ся, що они опирають ся на дѣйстнôмъ станѣ нагромадженыхъ товарôвъ въ поодинокихъ складахъ.

Беручи участь въ кождôмъ засѣданю управляючого совѣта, може комітетъ контрольный потвердити, що управляючій совѣтъ вôдбувъ 15 позвыхъ засѣдань, тревающихъ три або чотири годины; що выслухавъ справоздань зъ дѣяльности дирекціѣ тов. „Народнои Торговлѣ“; що застановлявъ ся надъ важными внесенями покликаныхъ комісій и анкетъ, а головно надъ внесенями товаровои комісіѣ и специяльнои анкеты знатокôвъ товарôвъ; що старавъ ся унормувати особистй справы урядниковъ, начальникôвъ и касієрôвъ поодинокихъ складôвъ побôльшенемъ платнѣ черезъ пятилѣтнй додатки; що при помочи специяльнои анкеты обговорено и умотивовано потребу змѣны дотеперѣшного статута „Народнои Торговлѣ“; що внесено просьбу до ц. к. міністерства скарбу о дозвôлъ на гуртовый поборъ и гуртовну продажу соли.

Контрольный комітетъ потверджає такожь, що товариство „Народна Торговля“ числить теперь 12 чинныхъ складôвъ, що въ складахъ уторговано сего року о 36.404 зр. больше анѣжь въ попереднôмъ роцѣ, що до збôльшеня сего торгу причинило ся головно 10 складôвъ, а именно: въ Сяноцѣ, Львовѣ, Снятинѣ, Бродахъ, Самборѣ, Коломыи, Тернополи, Станіславовѣ, Рогатинѣ и Дрогобичи; що зъ „Народною Торговлею“ зносило ся 441 крамниць громадскихъ и приватныхъ.

Контрольный комітетъ провѣривъ доходы зъ розходами, порôвнуючи поодинокй вôддѣлы въ дотычныхъ книгахъ и пересвѣдчивъ ся, що чистый зыскъ выказує квоту 3188 зр. 83 кр., котра дає 6% дівіденды.

Комітетъ контрольный просить отже: Свѣтлй зборы зволять удѣлити управляючому совѣтови вповнѣ заслуженои абсолюторіѣ зъ дѣяльности за часъ вôдъ 1 липня 1891 до 30 червня 1892 р.“

Се справоздане комісіѣ контрольнои принято безъ дискусіѣ и удѣлено абсолюторію управляючому совѣтови.

По сѣмъ реферувавъ дръ Федакъ змѣну статутôвъ. Головною цѣлею сеи змѣны було то, щобы забезпечити певный и тревалый провôдъ. Зъ часомъ моглобы такъ стати ся, що до управляючого совѣта и до дирекціѣ могли бы на пôдставѣ дотеперѣшныхъ статутôвъ войти зовсѣмъ новй люде, необзнакомленй зъ дѣломъ торговельнымъ, черезъ що могло бы товариство не лише значно потерпѣти, але й упасти. Для того змѣна постановляє въ головнôй точцѣ: Совѣтъ управляючій складає ся зъ 10 членôвъ (доси 12), выбираныхъ на 5 лѣтъ, а зъ котрыхъ що року 2 уступають и на ихъ мѣсце выбирають ся новй. Члены дирекціѣ, котрй були доси членами совѣта и яко такй могли бы колись бути й невыбранй, мають теперь бути лишь урядниками товариства за контрактомъ и урядувати въ силу повномочія вôдъ совѣта per procura; въ совѣтѣ мають они мати голосъ дорадчій. Совѣтники будуть побирати 10 процентъ тантіємы зъ чистого зыску, а не 12 проц., якъ доси; 2 проц., якій черезъ то зôйде, припадає на фондъ пенсійный. Отсе суть найважнѣйшй змѣны. Въ наслѣдокъ тыхъ змѣнъ въ статутѣ совѣтъ не буде змѣнятись нагло и несподѣвано, отже буде все обзнаный зъ справами. Директоры же, будучи урядниками, можуть вôддаватись зъ бôльшою енергією и пожертвованемъ для справъ товариства. — Зборы ухвалили безъ діскусіѣ, майже одноголосно, всѣ проектованй змѣны, а проф. Шухевичъ сконстатувавъ, що ся ухвала єсть высказанемъ вотумъ довѣря для совѣта.

Дальше ухвалено марку презенційну для членôвъ управляючого совѣта на рôкъ 1892 въ квотѣ 3 зр. — До комісіѣ контрольнои выбрано пп. Вас. Тисовского, Григ. Врецьону и Костя Паньковского.

При послѣднôй точцѣ проґрамы зборôвъ: Внесеня членôвъ — ставивъ п. Ив. Сѣкорскій, господарь зъ Бѣлки внесеня, щобы „Народ. Торговля“ занялась торговлею збôжа и отворила крамницю въ Перемышлянахъ. Справу сю поручено на внесене проф. Шухевича управляючому совѣтови до розваженя.

По сѣмъ забравъ голосъ п. Мардаровичь въ своѣй личнôй справѣ. Вôнъ казавъ, що коли завязувала ся філія въ Тернополи, то дирекція поручила єму призбирати членôвъ и обѣцяла єму за то вôдъ сумы призбираныхъ вкладокъ 5%. Вôнъ призбиравъ звыше 3000 зр. и выдавъ изъ своихъ грошей на поѣздки 480 зр. Будучи начальникомъ філіѣ, вôнъ жа-

---

5)

Золота доля.

Оповѣдане.

Зъ польского. — Маріи Родзевичѣвны.

(Дальше.)

Въ пôвъ годины потôмъ муляриха, почувши, якъ дверѣ заскрипѣли, пôдвела голову вôдъ шитя и спытала зъ очевидною радостію:

— Се ты, Павле?

— Я, мамо.

— Роботу маєшь?

— Маю. Рыбакъ згодивъ мене на парôбка.

Ну, то слава Богу. Тяжка то буде служба, але саме для тебе добра. Шануй той хлѣбъ и старого Семена. Чоловѣкъ якъ золото, хочь выглядає, якъ кремѣнь. Що ты несешь?

— Купивъ для васъ муки и кашѣ — вôдповѣвъ несмѣло.

Мати не сказала нѣчого, але глянула лагôднѣйше.

— На кухни твоя вечера грѣє ся. Спочни собѣ. Ты змокъ; переодягни ся. Твôй мѣшокъ въ алькирику.

— Въ нѣмъ нема нѣчого; та менѣ й не треба. При васъ и такъ тепло...

Усѣвъ на лавцѣ коло неѣ, заложивъ змученй руки и нахилившись дививъ ся на єѣ трудящй руки, що мигали иглою.

Бувъ то першій вечѣръ, проведеный чесно, и перша нôчь пôдъ родиннымъ дахомъ. Коли свѣтло згасло и вôнъ коло печи поклавъ ся на тапчанѣ, то довго не мôгъ заснути. Єму здавало ся, що вступавъ у вузкій коритарь, тѣсный, душный и безконечный. Сонце гасло, свѣтъ замыкавъ ся въ чотири каменнй стѣны — гинувъ всякій свобôдный звукъ и рухъ.

Зимный пôтъ страху и розпуки покрывъ єго чоло. Чи вôнъ выдержить? чи стерпить усе?

Салька Абербуха то була клѣтка на пôддашу однои мѣскои корчмы. На долѣ, въ великôй а бруднôй комнатѣ господаривъ рудый жидъ, факторъ, пачкарь, конокрадъ, що споювавъ своихъ гостей пôдозрѣною горѣвкою.

Тутъ сходили ся вôзники, купцѣ и люде, шукаючи заробку. Була то контора до роздѣлу службъ, бюро выплатъ, клюбъ всякихъ торгôвъ, интересôвъ, купна, продажи и покутныхъ интригъ.

Зъ сѣней проста драбина вела на сальку. Тамъ бувъ клюбъ мѣщаньскои молодежи, огнище всякои своволѣ.

Давнѣйше, тому споро лѣтъ, коли Павло Жужель верховодивъ у громадѣ ровесниковъ, въ сальцѣ були смѣхъ, спѣвъ, предикй заклады, пробы силы и вправы, пляны на збытки и своволю, оповѣданя геройскихъ вчинкôвъ и споры о дѣвчата.

Рогату душу мавъ проводиръ — и щось зъ рогатои вдачѣ, буйнои, смѣлои и веселои перейшло и въ духа товариства.

Потôмъ змѣнило ся правлѣнє. Альханъ обнявъ провôдъ и зôбравъ собѣ подôбне товариство.

Теперь въ тôй малôй „сали“ вôдбували ся поганй оргіѣ — пили до нестямы, лихословили жѣнокъ, били ся мѣжь собою, товкли та ломили знаряды и скло. Въ ночи нападали на перехожихъ, обдирали ихъ, волочили по болотѣ. Салька Абербуха стала ся печерою злыхъ вчинкôвъ.

Але Павло Жужель памятавъ єѣ ще такою, якою єѣ оставивъ — скаженою, гулящою, повною дикои поезіѣ; и зъ дня на день росла въ нѣмъ охота вôдвѣдати старй кутъ, пригадати собѣ давнй часы.

Три тыжнѣ минали, якъ вôнъ працювавъ у Семена и то такъ, якъ то вôнъ умѣвъ — за трехъ, безъ хвилины вôдпочинку. Старый затиравъ руки, моргавъ очима и забувавъ на свою балаканину. Такого парôбка не мавъ вôнъ ще нѣколи.

За той часъ заглядавъ Павло лише на хвилину до матери и вертавъ чваломъ, обхо-

давъ тыхъ грошей, выступивши однакожь зажадавъ ихъ звороту а совѣтъ управляючій не хоче ему выплатити. П. Мардаровича пôдперъ такожь и п. Барвѣньскій, доказуючи, що вôнъ бувъ свѣдкомъ того, якъ ревно п. Мардаровичь трудивъ ся и що дѣйстно выдававъ свои грошѣ на поѣздки. — Дръ Федакъ и дръ Кость Левицкій заявили именемъ совѣта, що совѣтъ вповнѣ признае заслуги п. Мардаровича, однакожь претенсіи его не опирають ся на нѣякôмъ правѣ, нема на то нѣякого письменного акту а совѣтъ не уважавъ ся вправѣ розпоряджати ся самовôльно майномъ товариства. На внесене проф. Шухевича поручено совѣтови залагодити сю справу до кôнця грудня с. р. и на внесене п. Мончаловского ухвалено, що совѣтъ мае здати зъ сего справу на слѣдуючихъ зборахъ.

Пôдъ конець зборôвъ ставивъ о. Зельскій внесене, щобы скликати зборы крамарôвъ. Въ справѣ сѣй промавлявъ ще о. Онишкевичь и дир. Ничай, котрый дававъ деякі поясненя. По вычерпаню порядку дневного закрыто засѣдане.

Біляисъ за рôкъ адміністраційный 1891/92.

Актива:

Готôвка въ касѣ центральн.	5151·51	
„ „ „ Станіславова	155 66	
„ „ „ Перемышля .	292·40	
„ „ „ Тернополя .	20·27	
„ „ „ Дрогобыча .	177 38	
„ „ „ Коломыи . .	421·64	
„ „ „ Стрыя . . .	184·58	
„ „ „ Снятына . .	372·05	
„ „ „ Самбора . .	287 10	
„ „ „ Рогатына . .	259·37	
„ „ „ Бродôвъ . .	152·36	
„ „ „ Сянока . . .	107·08	7581'40

Товары по цѣнѣ закупна:

въ складѣ Львова	17393·41	
„ „ Станіславова . .	10940·93	
„ „ Перемышля . .	7715·44	
„ „ Тернополя . . .	12461·48	
„ „ Дрогобыча . . .	7219·79	
„ „ Коломыи . . .	10139·28	
„ „ Стрыя	7550 84	
„ „ Снятына . . .	5845·18	
„ „ Самбора	5266·29	
„ „ Рогатына . . .	7132·99	
„ „ Бродôвъ	7299·94	
„ „ Сянока	6314·36	
„ магазинѣ центральнôмъ	20364 10	125644·09

Дебіторы складôвъ:

въ складѣ Львова	9086 17	
„ „ Станіславова . .	5490 25	
въ складѣ Перемышля . . .	1615·17	
„ „ Тернополя . . .	5251·28	
„ „ Дрогобыча . . .	1724·39	
„ „ Коломыи	2990·49	
„ „ Стрыя	2540 09	
„ „ Снятына	1702·24	
„ „ Самбора	813 15	
„ „ Рогатына	3952·26	
„ „ Бродôвъ	1455·82	
„ „ Сянока	173·51	36794.82
Дебіторы центральни		4539 26
Мобілія всѣхъ складôвъ . .		8344·55
Устройство всѣхъ складôвъ .		1428·33

Напередъ уплаченый чиншъ:

въ складѣ Станіславова . .	237 50	
„ „ Перемышля . . .	60·—	
„ „ Тернополя	333 33	
„ „ Дрогобыча	41·67	
„ „ Коломыи	66·66	
„ „ Стрыя	250 —	
„ „ Снятына	93·75	
„ „ Рогатына	416·68	
„ „ Бродôвъ	137·50	
„ „ Сянока	125·—	1762·09
		186094·54

Пасива:

Фондъ резервовый	6694·96
„ пенсійный чиновникôвъ . .	1214·39
Удѣлы	25835·80
Податокъ до заплаченя	1503·92
Непôднята дивиденда вôдъ удѣлôвъ	854·93
Стемплева належитôсть	46.61
Конто-коренте кредиторôвъ	51379·67
Щадниця	95375·43
Зыскъ	3188.83
	186094·54

Справы краевû.

(Обѣжникъ въ справѣ святкованя недѣлѣ). На внесене посла о. Ковальского ухваливъ Соймъ на засѣданю дня 9 цвѣтня с. р. резолюцію, котрою вôзвавъ правительство, щобы пôдвластнымъ орґанамъ поручивъ остро дбати о докладне выконуване выданого на пôдставѣ §. 75 державного закона зъ дня 8 марця 1855 р. міністеріяльного розпорядженя зъ дня 27 мая 1885 о спочинку недѣльнôмъ.

Крôмъ того зъ рôжныхъ сторôнъ краю доходили до Намѣстництва жалобы, що власти політичнû не дбають належно о выконуване того припису. Длятого Намѣстництво видѣло ся приневоленымъ, вôзвати обѣжникомъ всѣхъ старостôвъ и президентôвъ мѣстъ Львова и Кракова, щобы безнастанно наглядали, абы всѣ якъ найдокладнѣйше поступали пôсля приписôвъ о спочинку недѣльнôмъ, и щобы непослушныхъ остро карати.

Крôмъ того поручило Намѣстництво староствамъ, щобы сейчасъ пригадали зверхностямъ громадскимъ приписы о недѣльнôмъ спочинку и выдали вôдповѣдне розпорядженє до пôдвластныхъ жандармерій. Пп. старосты вôдповѣдають лично передъ Намѣстництвомъ за недодержане тыхъ приписôвъ.

Переглядъ політичный.

При доповняючихъ выборахъ до буковиньского сойму выбраный въ Ставôвцяхъ прав. о. Бежанъ одноголосно посломъ. Въ выборахъ взяло участь 79 голосуючихъ на 82 управненыхъ до голосованя.

Секція угорского краевого товариства промыслового для промыслу тютюнового постановила выслати адресу до міністра торговлѣ въ справѣ ческои аґітаціѣ противъ угорского промыслу.

Зъ Константинополя наспѣли зновъ непокоячû вѣсти. Россія не перестае домагати ся свобôдного переплыву для своихъ кораблѣвъ черезъ Босфоръ и Дарданелѣ. Зъ Варны доносять до лондоньского Standard-у, що россійскій посолъ въ Константинополи, Нелидовъ, дôставъ вôдъ своего правительства приказъ домагати ся новыхъ концесій въ справѣ згаданыхъ проливôвъ. Россія жадае вôдъ Порты, щобы она дозволила россійскимъ кораблямъ перевозити черезъ тû проливы зброю и амуніцію безъ попередного повѣдомленя Порты о тôмъ. Султанъ не знае, що на то вôдповѣсти и зажадае мабуть рады вôдъ амбасадорôвъ другихъ державъ.

Пôсля вѣстей зъ Букарешту позôстали заходы Греціѣ въ справѣ спадщины Цаппы у державъ заграничныхъ безъ успѣху. Правительство нѣмецке мало вôдповѣсти, що не може запускати ся въ интерпретацію законôвъ якоись державы. Впрочôмъ поступоване Греціѣ супротивъ Румуніѣ выключае всяку дружну интервенцію чужихъ державъ.

Пôсля приватныхъ вѣстей, якû наспѣли зъ Котону, побивъ полковникъ Доддъ знову Дагомейцѣвъ дня 26 жовтня и загнавъ ся за ними пôдъ самъ ихъ таборъ пôдъ мѣстомъ Кана. Въ войску Дагомейцѣвъ мае бути 200 Европейцѣвъ, кôлькохъ Нѣмцѣвъ и богато Бельґійцѣвъ.

дячи здалека кузню и Альхана. Може вже покуса томила его, але вôнъ ще терпѣвъ и перемагавъ себе. Невеселе було то житє въ загородѣ рыбака!

По тяжкôй праци вечеромъ сходило ся въ комнатѣ четверо людей, котрû мѣжь собою не мали нѣякои ширѣйшои мовы, хиба про щоденнû справы.

Коли Семенъ не балакавъ та не доскулювавъ, то читавъ пôвголосомъ помалу „Житя Святыхъ“ зъ затовщенои книжки; стара Парашка пряла; Маринка позѣвала, коли не могла вырвати ся на вечерницѣ; Павло сукавъ конопнû нитки на сѣти або плѣвъ кошѣ. За стѣною храпѣли парôбки.

Зъ донькою господаря Жужель не розмавлявъ нѣколи; они себе оминали. Вôнъ чувъ до неѣ дивну знеохоту, онажь не дивила ся на него, розгнѣвана може за тую байдужнôсть и холодъ. Бувъ то першій парôбокъ, що до неѣ не залацявъ ся, не служивъ ѣй.

Одного вечера довго сидѣла она мовчки. На лици Павла знати було втому и нудьгу. Часомъ опускавъ руки и блукавъ заморочеными очима по стѣнахъ, то зновь горячково бравъ ся до роботы. Зачинавъ бороти ся самъ зъ собою. Вкôнци вôдсунувъ скôнченый кôшь и вставъ зъ лавы.

— Нинѣ нема вже бôльше роботы, — вôдозвавъ ся до Семена — може пустите мене, господарю, на кôлька годинъ?

— Пустити тебе? по що? Йди спати! — заворкотѣвъ старый. — Вже тебе кортить прогуляти тû три золотû, щось заробивъ.

— До роботы на часъ встану, а теперь позвольте вôдôйти. Моя гулянка не буде коштувати й однои мінути вашои. Пôду, тютюну куплю.

— Бодай ты все такъ правду казавъ! Образа божа тобѣ въ головѣ. Та коли вже йдешь, то вступи до вôзника Гната и скажи ему, що маю до него интересъ.

— Вступлю, господарю.

Закуривъ люльку, натягнувъ шапку на очи и выбѣгъ.

На дворѣ вôдôтхнувъ, мовь вызволеный и посвистуючи, пôшовъ до Абербуха. Серце било ся въ нѣмъ радôстно. Ся страшна горячка вже будила ся въ глубинѣ его душѣ — вôнъ ишовъ дати собѣ пôльгу, заголомшити себе на хвилину. Вôнъ чувъ ся у своимъ елементѣ. Безъ провôдника трафивъ до коршмы и вôдразу зачавъ драпати ся на стрôмку драбину.

— Та сама, ѣй Богу! — сказавъ до себе усмѣхаючись.

На сальцѣ було вже повно. Дымъ люльокъ и полуднева спека наповняла брудну, тѣсну комнату. Гостѣ обсѣли столы и стôльцѣ, тамъ гремѣвъ дикій верескъ, бренькôтъ скла и заколотъ; мало хто бувъ тверезый.

Иполитъ Альханъ въ розôпнятôмъ сурдутѣ, розчѣхраный, майже лежавъ на столѣ середъ фляшокъ, брудныхъ картъ и останкôвъ закуски. Побачивши Павла вôнъ зъ радости завивъ, а за нимъ и прочû гостѣ. Не маючи иншого мѣсця, Павло усѣвъ на розѣ стола и запôзнававъ ся зъ компаніею.

— Бравû хлопцѣ! Въ твою честь упють ся якъ колоды! — хвâливъ Альханъ своихъ товаришѣвъ. — Гей, братя, угостѣмъ старого товариша; нѣхто не выйде живымъ. А гукнѣть тамъ, нехай рудый принесе бôльше скла, и драбину втягнѣть. Не треба, щобы намъ хто перешкаджавъ. Споѣмо тебе, Павле, якъ бочку!

— Мене? И цѣлый бровар не выстане! Пильнуй радше себе.

— Ого, я набравъ вправы за дванайцять лѣтъ.

— И я не забувъ.

Що сказала бы мати Ганна, колибъ побачила сына середъ такои череды! Семенъ не спôзнавъ бы трудящого, якъ муравель, и тихого помôчника. Бурлива душа выглянула зъ закутка, зняла личину и загудѣла по давному.

Всѣ пили. Алькоголь розпалювавъ огонь въ очахъ, гнавъ кровь до чола, шалъ на уста. Павло хотѣвъ заголомшити себе — шалѣвъ, смѣявъ ся, доказувавъ — и нѣхто не сказавъ бы, що вôнъ не бавивъ ся такъ, якъ прочû. А таки по годинѣ гулянки, коли иншû були

Новинки

Львôвъ дня 4 падолиста.

— **Люстраціѣ староствъ** Віцепрезидентъ Намѣстництва, п. Иванъ Лідль, выѣхавъ вчера до Гусятина на люстрацію тамошного староства. Радникъ Двору ґр. Вол. Лось вôдбувъ тыми днями люстрацію староствъ въ Бôбрцѣ и Камѣнцѣ.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена Рады повѣтовои въ Мостискахъ, въ ґрупы сельскихъ громадъ, розписано на день 12 грудня с. р.

— **Рада мѣска вь Коломыи** ухвалила жертвувати 1000 зр въ своеи касы на докôнчене украшеня тамошнои рускои церкви.

— **Загальнй зборы Бурсы имени св. Николая въ Перемышли** не вôдбули ся — задля мѣсцевыхъ перешкодъ — дня 22 жовтня, а вôдбудуть ся дня 6 падолиста т. є. въ суботу о годинѣ 6-ôй вечеромъ, а въ браку комплету тогожь дня о годинѣ 7-ôй вечеромъ въ тымъ самымъ порядкомъ дневнымъ.

— **На побôльшене фонду на памятникъ Тараса Шевченка** зголосили свои роботы дальше вп.: Марія Вояковска й Стефанія, Людмила и Ольга Левицкй зô Скалы; Марія Шмериковска зъ Печенѣжина. — Заходомъ п. Амвросины Левицкои, учительки въ Сапоговѣ, обѣцяли надôслати свои роботы дѣвчата селянки, доньки господарѣвъ: Катерина Остапюкова, Палагна Роговска, Олена Крочакова и скôнченй учениця Марія Крочакова и Анна Саламонова. — Надôслали вже свои працѣ дальше вп.: Антонина Яворска зъ Лôмны фартушокъ зъ бѣлого полотна мережаный и вышиваный хрестиками; — Меланія и Марія Дияковскй зъ Кривого пѣсть пошевокъ вышиваныхъ хрестиками; — Антонина Гoралевичѣвна зô Стрыя паперову заслону на лямпу въ провôрчастй узоры; — Марійка Горалевичѣвна зô Стрыя кошикъ на стѣну зъ паперовои канвы вышиваный хрестиками; — заходомъ о. Іосифа Савчиньского зъ Єрмакôвки надôслано вовняный фартухъ, що выткали его власноручно селянки, члены тамошнои читальнѣ, котрои головою єсть о. Іосифъ Савчиньскій. Назвиска тыхъ патріотокъ: Марія Остафієва, Докія Матѣєва, Марія Каскунова, Параска Лядобрукова, Докія Скрипчукова, Настя Бурдейна, Анна Шимкова и Анна Гусакова. А 12-лѣтна Марія Карачкова долучила ще вôдъ себе оденъ ґерданъ. — Вôдрадный фактъ — каже панна Ирина Герасимовичѣвна, що збирає тй роботы — приходить ся менѣ сконстатувати, що по моѣй вôдозвѣ въ справѣ побôльшеня фонду на памятникъ Шевченка не одинъ разъ вôдбираю роботы нашихъ патріотичныхъ селянокъ. Въ першôмъ рядѣ заслуга се велика тыхъ нашихъ просвѣченыхъ людей, що зъ правдивою любовію заопѣкувались нашимъ братомъ-селяниномъ и влили въ него правдиве почутє патріотизму, такъ що и вôнъ — чого доказомъ высше наведенй працѣ — якъ може и якъ умѣє, потрафить поклонитись великому ґенієви народному. Тожь честь впов. Амвросинѣ Левицкôй и о. Іосифови Савчиньскому, що совѣстно сповняють свои обовязки для вôтчины, а рôвножь честь тымъ патріотичнымъ селянкамъ, що радо и щиро приймають свѣтло правды и науки.

— **Огнѣ**. Дня 30 м. м. повставъ огонь въ Литвиновѣ въ домѣ рôльника Ивана Головацкого. При тôй нагодѣ показало ся дуже добре, що варта добра сторожа пожарна. Въ пять мінутъ по выбуху явила ся она при огни пôдъ проводомъ маршалка повѣтового п. Литиньского, а въ 20 мінутъ огонь бувъ загашеный. П. Литиньскій давъ погорѣльцеви весь потрѣбный матеріялъ будôвляный и тымъ злекшивъ горе бѣдака и єго численнои родины. — Дня 23 м. м. въ Чанижу въ пов. каменецкôмъ погорѣли декотрй будынки, якъ шопа и шпихлѣръ зô збôжемъ, на фôльварку п. Стан. ґр. Бадені'ого. Шкода выносить около 14 000 зр. Догадують ся, що огонь повставъ зъ неосторожности паробкôвъ, котрй передъ пожаромъ набирали солому до ладованя возôвъ. — Дня 26 м. м. въ Пукеничахъ въ пов. стрыйскôмъ згорѣли двѣ загороды селянъ: Михайла и Василя Лесюка. Шкода неубезпечена выносить 3.800 зр. Причиною огня була неосторожнôсть. — Въ Сараньчукахъ въ пов. бережаньскôмъ дня 4 м. м. зъ неосторожности 6-лѣтнои дитины выбухъ огонь въ стôжку збôжа, неперекинувъ ся на сусѣднй будынки и спаливъ майно 28 селянъ, а такожь оденъ будынокъ на фôльварку. Шкода выносить 39.774 зр. Обезпеченый бувъ лише будынокъ на фôльварку. — Дня 17 м. м въ Синевôдску выжнôмъ въ пов. стрыйскôмъ згорѣло 7 загородъ селяньскихъ зô всѣмъ добромъ. Шкода, въ половинѣ обезпечена, выносить 6470 зр.

— **Яка буде зима?** Сельскй астрономы и метеорольоґи заповѣдають довгу и остру зиму. По ихъ думцѣ свѣдчить о тôмъ то, що листє на грушкахъ не почало такъ, якъ звычайно, жовкнути зъ вершка въ долину, але зъ долины до горы, и такъ такожь и опадає. А що зима має бути остра, то видко зъ того, що листє майже на всѣхъ деревахъ ще держить ся досыть сильно, хиба на ясеняхъ нѣ. Проживемо, то й побачимо, чи така буде зима, якъ заповѣдають.

— **Богато клопоту** наробивъ декотрымъ мешканцямъ Перемышля жидъ факторъ Розенблітъ. Вôнъ бувъ посередникомъ межи вѣрителями а довжниками и черезъ то бувъ широко званый. Послѣдного тыждня на пôдробленй векслѣ выдуривъ богато грошей и втѣкъ, якъ кажуть, до Америки. За нимъ розôслано гончй листы.

— **Мыши** появили ся въ перемыскôмъ повѣтѣ въ такôмъ страшнôмъ числѣ, що люде зовсѣмъ уже не знають, якъ тому лиху зарадити. Мыши тй наробили великои шкоды въ озиминѣ и въ конюшинѣ. Кажуть, що конемъ не можна переѣхати тамошныхъ пôль, бо земля пôдъ нимъ що крокъ западає ся.

— **Песъ, що кравъ парасолѣ**. Передъ судомъ въ Лондонѣ ставали дня 28 жовтня с. р. оденъ чоловѣкъ и его жѣнка за то, що у нихъ найдено сѣмь парасолѣвъ — чужу власнôсть — котрй кравъ зручно выученый до того песъ и имъ приносивъ. Песъ пôдходивъ навѣть до переходячихъ улицею людей, выдиравъ имъ парасолѣ зъ рукъ а вôдтакъ утѣкавъ зъ добычею до свого пана, що стоявъ десь въ заулку зъ возкомъ. Судя не хотѣвъ тому вѣрити, щобы песъ мôгъ такъ „зôйти на псы“, щобы ажь до крадежѣ бравъ ся, але инспекторъ поліціѣ и свѣдки потвердили, що й межи псами може знайти ся „паршива вôвця“. Злодѣя симъ разомъ ще не повѣсили, лишь вôддали пôдъ надзôръ поліцийный, але єго панôвъ, що переховували краденй рѣчи, замкнули до арешту, хочь справа ще не скôнчила ся, бо показалась потреба покликати знатокôвъ, чи песъ може дѣйстно бути такъ поганымъ злодѣємъ, щобы ажь кравъ парасолѣ.

— **Рыбячй гнѣзда**. Въ водахъ коло Вашинґтону находять ся дивнй рыбы зъ роду ґурамі, котрй стелять собѣ гнѣзда такъ якъ птахи. Коли кладуть икру, то лучать ся въ пары, выбирають собѣ мѣсця межи морскимъ лабазємъ и тамъ будують собѣ велике гнѣздо, въ промѣрѣ неразъ и на сяжень довге. Будова тая забирає имъ пять до шѣсть днѣвъ часу, почôмъ самиця складає въ нѣмъ 800 до 1000 яєць. Коли яйця вже выколюють ся, то родичѣ дуже по геройски боронять гнѣздо передъ нападомъ иншихъ рыбъ такъ довго, поки потомство не побачить свѣтла денного.

— **Всячина зъ Буковины.** Вдова Марія Крамеръ зъ Новоселицѣ позбавила себе житя, бо була въ великôй нуждѣ. — Дня 30 м. м. ѣхавъ Дмитро Мунтіянъ зъ Боянъ до Цурина берегомъ Прута возомъ зъ трема кôньми и не знати зъ якои причины упавъ зъ кôньми въ Прутъ тай утопивъ ся; конѣ такожь згинули. — Дня 30 м. м. зарôбникъ Иванъ Маречукъ рубавъ дерево. Коли оно падало, вôнъ и єго два малолѣтнй сыны не вôдскочили въ пору на бôкъ и дерево убило всѣхъ трехъ. — До касы громадскои въ Опришенахъ закрали ся злодѣѣ и забрали зъ неи 463 зр. и 92 кр. О ту крадѣжь пôдозрѣвають головно званого злодѣя Олексу Симиона и єго увязнено. — Въ лѣсѣ, що належить до Выжного Викова, найдено два трупы робôтникôвъ зô Стражи, Данила Петрашана и Карпа Падуты.

Телеграмы.

Будапештъ 4 падолиста. Въ комісіи фінансовôй палаты пословъ заявивъ міністеръ фінансôвъ, що золотй монеты вже выбивають ся; выбиванє срѣбныхъ коронъ розпôчне ся сего мѣсяця а заразъ потôмъ будуть выбивати ся бронзовй сотики. Що до конверсіѣ, то міністеръ высказавъ бажане, щобы заразъ въ початкахъ операціѣ осягнено такй ощадности, щобы черезъ то й управильнене валюты можна прискорити.

Штутґартъ 4 падолиста. Приѣхавъ тутъ Найдост. Архікн. Людвикъ Вікторъ и принято его зъ войсковыми почестями.

Сиґмарінґенъ 4 падолиста. Король румуньскій и наслѣдникъ престола выѣхали до Кобурґа.

Римъ 4 падолиста. Въ бесѣдѣ кандидатскôй заявивъ Джолітті, що кабінетъ постановивъ усунути дефіцітъ и покликавъ ся въ сѣй справѣ на заявленя міністра справъ заграничныхъ; вôдтакъ сказавъ, що буде старати ся поставити межинароднй вôдносины торговельнй и зазначивъ, що найлѣпшою запорукою монархіѣ єсть єднôсть, свобода и независимôсть краю.

Ґранада 4 падолиста. Въ наслѣдокъ вчерашныхъ демонстрацій, заведено тутъ станъ облоги.

вже крайно запитй та веселй, вôнъ ще бувъ тверезый и не отуманѣлый. За смѣхомъ єго крылась нудьга, за шумомъ горѣвки тяжкій бôль и туга. За чимъ? — вôнъ самъ не знавъ. Не заголомшила єго анѣ не задоволила піятика; — навпаки тôльки роздратувала єго. И вôнъ сидѣвъ, якъ чужий середъ тои громады, слухавъ жартôвъ, хочь душею бувъ деинде. Лиха сила зачинала єго мучити, якъ черезъ цѣле житє.

Розпаленй очи впяливъ уперто въ одно лице — бо лише й одно середъ всѣхъ звернуло єго увагу.

То бувъ блѣдый и марный хлопець, недавно вернувъ зъ войска, на головѣ мавъ ще шапку воякцу и оповѣдавъ згадки зъ войска, а самъ уже мавъ трохи въ головѣ.

Павло лише єго слухавъ. Прочй наповняли комнату рôзнороднымъ крикомъ, спѣвами и смѣхомъ.

— Далеко ты бувъ? — пытавъ Жужель цѣкаво.

— Ой далеко, на Кавказѣ.

— А гарно тамъ?

— Ще й якъ гарно! Сады цвитуть, коли у насъ ще снѣгъ лежить! Горы такй, що часомъ и неба не бачишь; а по горахъ винницѣ, печеры, руины!

— Видѣвъ я горы, але не тамъ. Отъ кобы й тамъ бути!

— Далеко, страшно далеко!

— То й що? Якъ небо надъ головою, а земля пôдъ ногами, то всюды дôйдешь. Гей-гей! Не тôлько свѣта я зôйшовъ. И чого вже я не бачивъ! На свѣтѣ найлѣпше ходити та ходити. Що хвилѣ побачишь щось цѣлкомъ нового.

— Видѣвъ я на Кавказѣ дива. Разъ стояли мы въ мѣсточку, недалеко скала, страшна, чорна, а на скалѣ якйсь руины. Хто тамъ будувавъ и що и якъ, не знати, бо скала стрôмка якъ стѣна и хиба кôтъ и сокôлъ мôгъ бы тамъ дôстати ся. Казали намъ люде, що на тôй горѣ въ руинахъ живе чарôвниця Мурфа, шиє полотно зъ хмаръ, а зôрками свѣтить въ коморѣ. Певно може брехали.

— А нѣхто зъ васъ не пôшовъ подивити ся, що въ руинахъ?

— Лякали ся. Тай хто бы тамъ выдрапавъ ся по такôй скалѣ?

— Я бы выдрапавъ ся. Набравъ бы того полотна, бо то якесь чудне полотно мусить бути, а й зо двѣ зôрки забравъ бы зъ комина чарôвницѣ. Ой, не було тамъ мене!

— Ого, якъ разъ! Дала бы тобѣ вѣдьма пряслицею по головѣ, тай по всѣмъ!

— Якъ бы дала пряслицею, то я бы подвôйно вôддавъ. Не такй дива входили менѣ въ дорогу. Кобы лишь дôстати ся пôдъ ту гору. Ѣй Богу! пôшовъ быхъ!

(Дальше буде).

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій**

Инсераты („оповѣщеня приватнӥ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ принимаε лишь „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнӥ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.